

...Marcela dostala k patnáctým narozeninám od mámy senzační prádýlko. Večer šli rodiče na večeři a Marcela dostala k dispozici byt, aby si s kamarády udělali párty. Zapařili a došlo i na tanečky. A Marcela se nechala od holek vyprovokovat, aby si zahrála Go-go tanečnici a předvedla dárek od mamči... Petr vytáhl mobil a poslal pár fotek Honzovi, který ležel s angínou. Protože se doma nudil, jako počítačový maniak fotky hned hodil do počítače a zpracoval prezentaci, kterou poslal Marcelu jako dárek k narozeninám. Bylo z toho velké gaudium, protože Honza doplnil Marcelinu produkci vtipným komentářem o profesionálkách, jaké rostou na jejich škole. Po škole se šířil odkaz na prezentaci, která byla nakonec na internetu.

Běžel čas, Marcela vystudovala práva. Měla velké ambice, byla koneckonců premiantka, a tak poslala životopis na několik míst, lukrativních a prestižních, taky u zahraničních společností. Co se stalo, když se její internetový dárek od Honzy objevil mezi materiály, které si o ní dohledala výběrová komise...

Marcele dalo studium práv do života hodně. Především to byly vědomosti, díky kterým se jí otevírala brána do lepšího světa, ale i jistá dávka sebevědomí, které ji mnohdy pomohlo. Jiné to nebylo ani tentokrát, byla přesvědčená, že její minulost nesmí mít vliv na posuzování její osoby dnes. Jak naivní! Už možná to, že vystudovala práva, svědčilo o tom, že se na skutečnost dívala pouze očima právníka. Nicméně Marcela se nenechala uvést do rozpaků a s hrdotí osočila komisi s připomínkou, že její soukromý a navíc pubertální život snad není v této věci nijak rozhodující. Možná i to, že znalostmi a úrovní prezentace mezi ostatními studenty ročníku zářila, jí tentokrát vlivně hrálo do karet. Ne však tolik, jako kontakty Marcelina otce. Ten si vždy přál, aby šla dcera v jeho stopách a jednou to v životě daleko dopracovala. Nebylo tedy problémem zavolat pár známým a diskrétně udělat za teenagerskými přešlapy tlustou čáru.

Marcele ke štěstí mnoho nechybělo. Působila v prestižní zahraniční společnosti a vydělávala adekvátní peníze. Všechno co se třpytí bohužel není zlato. Marcela si tohoto místa opravdu velice vážila už proto, že ho dostala z jisté části kvůli otcovu vlivu. Nikdo kromě ní a jednoho z členů výběrové komise ovšem nevěděl, co se za touto lukrativní pracovní pozicí skrývá.

Marcela byla oproti ostatním zaměstnancům poměrně zvýhodňovaná. Nebylo to kvůli pracovním zásluhám, ale soukromým. Celé, co proto musela udělat, bylo občas zůstat v práci po pracovní době právě s jedním z členů komise – jejím nadřízeným a plnit mu jeho milostné touhy v takovém prádýlku, které i on viděl v materiálech dohledaných právě o ní. I když se tento „vztah“ Marcele přičil, touha udržet se tady byla silnější. Klapalo to poměrně dlouho. I přes tyto přesčasy ji muži neomrzeli a hledala si přítele. Jisté sympatie navázala na firemním večírku, kde se seznámila s Radkem, mužem šarmantním, chytrým a velice pohledným. Radek se do Marcely zamiloval a dával jí to bohatě najevo. Když už květiny a dárky nestačily, rozhodl se Marcelu překvapit a vyzvednout v práci. Zůstala tam dnes až do večera, což odůvodnila množstvím „práce“. To ovšem Radek neměl dělat.

„Lásko, že neuhodneš, kdo tě přišel vysvob... „Tati?!“